

politických (tak sdělovaly Národní Listy 30. května 1920, že Svaz národů hodlá již zříditi mezinárodní úřad na potírání podvodů, páchaných na eráru). Při nynějším významu mezinárodního obchodu, mezinárodní úpravy poměru pracovního a jiných otázek kulturních i hospodářských styků mezistátních vyniká i otázka mezinárodního stíhání zločinců a zločinů zvláště, když již obchodní a jiné smlouvy regulují styky mezistátní.

Dosud pohybuje se praxe celkem v kolejích určovaných dřívější předválečnou praxí, státními smlouvami a teorií mezinárodního práva trestního (ačkoliv dnes na př. *Lammasch Auslieferungspflicht und Asylrecht* z roku 1887 mnoho pozbyl na ceně). Společnost Svazu národů (*The League of Nations Union*) má na mysli také zřízení stolic pro mezinárodní politiku neb právo, tu je dána také možnost i nového vývoje mezinárodního práva trestního, o nějž se celá desetiletí již usiluje. Právem ukazoval na př. *Meili* na nutnost upravití kollisní normy trestní na mezinárodních konferencích.

DENNÍK.

Josef Stolz †. Dne 1. června t. r. zemřel v Praze předseda senátu při vrchním zemském soudě p. *Josef Stolz*. Zesnulý, jenž působil po dlouhá léta u vrchního zemského soudu v Praze, byl znám jako bystrý právník, svědomitý soudce, muž dobrého srdce a oddaný syn svého národa. Čest jeho památce!

Odmítnutý útok. Jak se dočítáme z »Času« ze dne 24. května t. r., byl v jednom rozšířeném denníku, vycházejícím na Moravě, napaden ctihodný senior české vědy právní, prof. dr. *Emil Ott*. Útok tento — ovšem nepodepsaný — odmítá po zásluze v »Čase« prof. dr. *Emil Svoboda* ve článku »O velkém učenci českém«. Prof. Svoboda jistě tu promluvil z duše všech českých právníků, kteří chovají k slovutnému zakladateli české vědy procesní, muži bezúhonného charakteru a vzoru svědomitosti dnes jako dříve neobmezenou úctu a hlubokou vděčnost. Čeští právníci nikdy nezapomenou, že *Ott* byl jedním z těch, kdož svou poctivou prací a bohatou hřívnou kladli základy k dnešní kulturní vyspělosti českého národa, jedním z těch, kdož na své brázdě s láskou a oddaností neúmorně pracovali, odmítající lákavé nabídky jiné, a také jedním z těch, na jejichž vědeckou činnost pohlíželo se v cizině s úctou a doma s hrdostí.

Zákon ze dne 1. dubna 1921 č. 161 sb. z. a nař. Přece jsme se ho dočkali — ačkoli mohl a měl býti vydán už mnohem dříve.